

The Relationship between Marital Intimacy on Life Satisfaction with Mediating Love, Marital Compatibility, and Marital Satisfaction in the Employees Pepole

Shahriar Shahroei*

Kobra Kazemiyamoghadam**

Ali Khalfi***

Mahnaz Mehrabi Zadeh Honarmand****

Introduction

To continue the marriage, marital intimacy is essential. Intimacy is very important for a healthy relationship. This study examined the effect of marital intimacy on life satisfaction with the mediation of love, compatibility test, and marital satisfaction in Khuzestan University staff.

Method

The aim of the present study is applied research and correlational data collection was done through structural equation modeling. The population includes all employees of Islamic Azad University in Khuzestan province in 1399 these organizations were working at the end of the 17th Islamic Azad University in Khuzestan province, eight Islamic Azad University were randomly selected from each university staff Faculty of Humanities of University, where selected. To test the hypothesis of the study, 330 people were chosen to stage the random sampling method. The questionnaire for the current conditions and limits for transportation and communication about the disease, corona sampling, and Running the Internet (social networks such as cable and WhatsApp) were distributed and 308 were returned, finally, that after removing the questionnaire and also threw incomplete data, about 10 questionnaires, 298 questionnaires were analyzed (questionnaire return rate

---

* PhD Student in Family Counseling, Borujerd Branch, Islamic Azad University, Borujerd, Iran

** Assistant Professor, Department of Psychology, Dezful Branch, Islamic Azad University, Dezful, Iran Corresponding Author: k.kazemian@yahoo.com

*** Assistant Professor, Department of Primary Education, Shadegan Branch, Islamic Azad University, Shadegan, Iran.

**** Professor, Department of Psychology Shahid Chamran University of Ahvaz, Ahvaz, Iran

of 0.80 percent). Instruments included were a questionnaire on marital intimacy by Walker and Thompson (1983), a questionnaire by Hatfield and Rpsvn Love (1993), Spinner Inventory Adjustment Couple (1976), Bloom and Mehrabian Marital Satisfaction (1999) and Diener et al. Life Satisfaction (1985). Analysis with the help of structural equation modeling was performed using SPSS and AMOS-24. In the present study questionnaires to assess the reliability of marital intimacy, love, compatibility of couples, marital satisfaction, and life satisfaction Cronbach's alpha was used, and its value, respectively, 0.93, 0.91, 0.92, 0.59, and 0.64 respectively.

Results

The results showed that the proposed model was fitted to the data. The results showed a positive and significant effect of marital intimacy on love, compatibility of couples, marital satisfaction, and life satisfaction; Love also had positive and significant effects on life satisfaction, life satisfaction, and marital satisfaction compatibility test to the satisfaction of life. In addition, the results also showed that indirect routes to marital intimacy through love, compatibility of couples, and marital satisfaction have a positive effect on life satisfaction.

Discussion

Intimacy with the spouse, dependence, sharing ideas, joint activities, are the characteristics of an intimate couple. Therefore, love, marital adjustment, and life satisfaction can be higher in couples who have a higher degree of intimacy. In fact, couples who have more intimacy are more capable of facing problems and changes related to their relationship, and as a result, they experience more love between them, higher marital compatibility, and more marital satisfaction. Therefore, marital intimacy through love, marital compatibility, and marital satisfaction leads to increased life satisfaction between couples. Accordingly, recognizing and examining the factors that cause the stability and strength of the family, can be a useful step towards increasing the stability of married life.

Keywords: couple compatibility, marital intimacy, marital satisfaction, life satisfaction, love

---

Author Contributions: The share of all authors is the same.

Acknowledgments: We would like to thank all the staff of the Islamic Azad Universities of Khuzestan Province who have participated in this research.

Conflicts of interest: The authors acknowledge that there is no conflict of interest in this article.

Funding: The present study has not received financial support from any institution or institution and all costs during the research process have been borne by researchers

---

ارتباط صمیمیت زناشویی و رضایت از زندگی با میانجی‌گری عشق،
سازگاری زوجی و رضایت زناشویی در کارکنانشهریار شهری*
کبری کاظمیان مقدم**
علی خلفی***
مهناز مهربانی‌زاده هنرمند****

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی رابطه صمیمیت زناشویی و رضایت از زندگی با میانجی‌گری عشق، سازگاری زوجی و رضایت زناشویی در کارکنان دانشگاه‌های آزاد خوزستان انجام شد. جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی کارکنان دانشگاه‌های آزاد اسلامی استان خوزستان در سال ۱۳۹۹ که در این سازمان‌ها مشغول به کار بودند که در نهایت ۳۳۰ نفر به شیوه نمونه‌گیری تصادفی مرحله‌ای انتخاب شدند. پرسشنامه‌ها از طریق شبکه‌های اجتماعی مانند تلگرام و واتس‌آپ در اختیار کارکنان قرار داده شد که در نهایت ۲۹۸ پرسشنامه قابل تحلیل بود. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه صمیمیت زناشویی واکر و تامپسون، پرسشنامه عشق هاتفیلد و رپسون، پرسشنامه سازگاری زوجی اسپینر، پرسشنامه رضایت زناشویی بلوم و محرابیان و پرسشنامه رضایت از زندگی داینر و همکاران بود. تحلیل‌ها با کمک روش الگویابی معادلات ساختاری و استفاده از نرم‌افزار SPSS و AMOS ویراست ۲۴ انجام شد. نتایج نشان دادند که الگوی پیشنهادی از برازش نسبتاً خوبی با داده‌ها برخوردار بود. نتایج حاکی از تأثیر مثبت و معنی‌دار صمیمیت زناشویی به عشق، سازگاری زوجی، رضایت زناشویی و رضایت از زندگی؛ همچنین تأثیر مثبت و معنی‌دار عشق به رضایت از زندگی، سازگاری زوجی به رضایت از زندگی و رضایت زناشویی به رضایت از زندگی بود. علاوه بر این،

* دانشجوی دکتری مشاوره خانواده، گروه مشاوره، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران

** استادیار گروه روان‌شناسی، واحد دزفول، دانشگاه آزاد اسلامی، دزفول، ایران (نویسنده مسئول)

k.kazemian@yahoo.com

*** استادیار گروه روان‌شناسی، واحد شادگان، دانشگاه آزاد اسلامی، شادگان، ایران

**** استاد گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

نتایج مسیرهای غیرمستقیم نیز نشان داد که صمیمیت زناشویی از طریق عشق، سازگاری زوجی و رضایت زناشویی بر رضایت از زندگی اثر مثبت دارد ($p < 0/001$). با توجه به نتایج به دست‌آمده صمیمیت زناشویی به واسطه عشق، سازگاری زوجی و رضایت زناشویی منجر به افزایش رضایت از زندگی بین زوجین می‌شود. لذا شناخت و بررسی عواملی که سبب قوام و استحکام خانواده می‌گردد، می‌تواند گام مفید در راستای افزایش ثبات زندگی زناشویی باشد.

کلید واژگان: عشق، رضایت زناشویی، رضایت از زندگی، سازگاری زوجی، صمیمیت زناشویی

مقدمه

ازدواج و تشکیل خانواده یک امر مدنی است که در تمام جوامع و در طول تاریخ بشر وجود داشته است و به مجموعه‌ای از نیازهای اساسی انسان پاسخ می‌گوید (Seyyedhassantehrani, et al., 2021). خانواده باید منشاء محبت و منبع اعتماد به نفس اعضای آن باشد. در غیر این صورت موفقیت‌ها کمتر اتفاق می‌افتد و یا ممکن است به مرحله ظهور نرسد. به نظر می‌رسد برای تداوم پیوند ازدواج، صمیمیت زناشویی امری ضروری باشد. در واقع صمیمیت یک عامل کلیدی در رضایت از ازدواج، کیفیت ازدواج، ثبات ازدواج و عملکرد ازدواج است. برای داشتن رابطه سالم، صمیمیت از اهمیت بسزایی برخوردار است (Sayehmiri, et al., 2020). مفهوم صمیمی بودن با کسی، به معنای دستیابی به درونی‌ترین ویژگی‌های شخص و درک و همراهی با آن ویژگی‌ها است (Alizadeh & Kouroshnia, 2018). وقتی احساسات نزدیک هیجانی و محبت بین همسران ابراز می‌شود، با افزایش زمان باهم بودن می‌تواند به ایجاد صمیمیت بیانجامد. گذراندن وقت با هم، زوجین را قادر می‌سازد تا درباره خود و همسر خود اطلاعات کسب کنند. صمیمیت برآیندی است از تمامی و کلیت یک رابطه که در صورت وجود شکاف یا نقص در هر یک از ابعاد بین‌فردی، از این مسئله تأثیر پذیرفته و متقابلاً بر کلیت رابطه تأثیر می‌گذارد (Hatfield, et al., 2012).

یکی از مؤلفه‌هایی مرتبط با رضایت از زندگی، عشق است. عشق را می‌توان کلید موفقیت زندگی زناشویی، روابط صمیمانه و شاد بین زوجین به حساب آورد (Alfasi, et al., 2010). جذب و کشش زن و مرد از طریق غرایز، آیین و عشق ظهور می‌یابد و باعث شده تا آزادانه و به‌طور کامل تسلیم یکدیگر می‌شوند و موجب تشکیل و پویایی خانواده می‌شود (Goudarzi, et al., 2019). به علاوه، با گذر زمان رابطه عاشقانه، عشق و محبت می‌تواند بین زوجین شکل گیرد. مطالعات

متعددی این موضوع را نیز تأیید کرده‌اند (Milek, et al., 2015؛ Kardan-Souraki, et al., 2016؛ Laser-Maira, et al., 2019؛ Kamali, et al., 2020).

از جمله عواملی که می‌تواند در استحکام خانواده اثربخش باشد، سازگاری زوجی است. در واقع سازگاری زوجی به معنای پذیرش انعطاف‌پذیری هر کدام از همسران است که به آن‌ها اجازه می‌دهد نقش خودشان را با توجه به پیش‌زمینه اجتماعی، اقتصادی، ثبات هیجانی در ازدواج، سازگاری جنسی، تغییرات سامانه ارزشی، ارتباط و غیره ایفا کنند (Zanganeh Motlagh, et al., 2017). سازگاری زناشویی زمانی اتفاق می‌افتد که یک زندگی کیفی و خوب، معمولاً به صورت خشنودی، رضایت، شادی، خرسندی و توانایی فائق آمدن بر مشکلات بروز می‌کند. در واقع سازگاری زناشویی به وسیله فرد ارزیابی و توصیف می‌شود.

یکی دیگر از عواملی که می‌تواند در استحکام خانواده اثربخش باشد، رضایت زناشویی (marital satisfaction) است. رضایت زناشویی، علاقه‌مندی زوجین به یکدیگر و نگرش مثبت و لذت‌بخشی است که زن و شوهر از جنبه‌های مختلف روابط زناشویی مثل ارتباط، مسائل شخصیتی، حل تعارض، مسائل مالی، و فرزندان دارند (Oraki & Fard Aghayi, 2019). رضایت یک متغیر نگرشی است و بنابراین از خصوصیات فردی زن و شوهر محسوب می‌شود. طبق تعریف فوق، رضایت زناشویی در واقع نگرش مثبت و لذت‌بخشی است که زن و شوهر از جنبه‌های مختلف روابط زناشویی خود دارند و نارضایتی زناشویی در واقع نگرش منفی و ناخشنود از جنبه‌های مختلف روابط زناشویی است (Stinson, et al., 2017). برخی از مطالعات گزارش می‌دهند که رضایت زناشویی با افزایش زمان ازدواج کاهش می‌یابد (Bilal & Rasool, 2020). خانواده‌هایی که در عملکرد خانوادگی هم افراطی عمل می‌کنند و هم تفریط گونه عمل می‌کنند مشکلات بیشتری در رضایت زناشویی دارند (Martínez-Pampliega, et al., 2017).

عشق، سازگاری زوجی و رضایت زناشویی، به‌نوبه خود، منجر به نتایج مثبتی در زوجین می‌شود که در نتیجه پیامد مهمی همچون رضایت از زندگی را سبب می‌گردد. مفهوم رضایت یک تجربه درونی است که فرد در خود حضور احساسات مثبت و عدم حضور احساسات منفی را شامل می‌شود. رضایت از زندگی از واکنش‌های انسانی در زندگی فردی و اجتماعی حاصل می‌شود و یکی از جامع‌ترین ارزیابی‌هایی است که افراد از شرایط زندگی خود دارند (Alizadeh & Esmaeili Shad, 2019).

بر اساس یافته‌های پژوهش Saemi, et al. (2019) می‌توان نتیجه گرفت که زوجینی که صمیمیت زناشویی بالاتری دارند در نتیجه توانایی بیشتری در کنترل هیجانات خود دارند و به دنبال آن سازگاری زناشویی بیشتری دارند. همچنین Ghamari Givi, et al. (2018) نشان دادند نگرش به صمیمیت پیش‌بینی‌کننده سازگاری زناشویی است. بنابراین با تقویت صمیمیت در بین زوجین می‌توان سازگاری زناشویی زوجین را افزایش داد. Tavakol, et al. (2017) در مطالعه خود به ارتباط بین رضایت زناشویی و صمیمیت زناشویی اشاره کرده‌اند. Besharat, et al. (2021) در پژوهش خود نشان دادند که صمیمیت بیشترین سهم را در پیش‌بینی رضایت جنسی و تعهد بیشترین سهم را در پیش‌بینی سازگاری زناشویی ایفا می‌کند. Movahedi, et al. (2015) به این نتیجه رسیدند که افراد با گذشت بیشتر نسبت به همسران خود رضایت زناشویی بالاتری دارند و میزان صمیمیت و کیفیت روابط زناشویی بین آن‌ها بیشتر است. Rasti, et al. (2015) نیز در پژوهش خود نشان دادند که به دنبال صمیمیت بالا در زوجین افزایش رضایت زناشویی نیز به وجود می‌آید. Rahimi, et al. (2015) در تحقیقی به این نتایج به دست یافتند که در بین عوامل فردی- خانوادگی؛ میزان درآمد ماهانه و سابقه طلاق با رضایت زناشویی رابطه مثبت وجود دارد و عواملی چون تعداد فرزندان و طول مدت ازدواج رابطه منفی معنی‌داری با رضایت زناشویی دارند. Karney and Bradbury (2020) در پژوهشی دریافته‌اند که اولاً، برای اکثر زوج‌ها، رضایت زناشویی در طول زمان کاهش نمی‌یابد، اما در واقع برای دوره‌های طولانی نسبتاً ثابت می‌ماند. ثانیاً، برخلاف پیش‌بینی‌های مدل‌های رفتاری ازدواج، تغییر ارتباط منفی بین همسران ممکن است دشوار باشد، وقتی تغییر می‌کند لزوماً منجر به روابط رضایت‌بخش‌تر نمی‌شود و همیشه در وهله اول پریشانی را پیش‌بینی نمی‌کند. سوم، فرآیندهای دوتایی که برای زوج‌های طبقه متوسط و مرفه‌تر سازگاری قابل اعتمادی دارند، ممکن است در زوج‌های کم‌درآمد متفاوت عمل کنند، که نشان می‌دهد مدل‌های تأثیرگذار ازدواج ممکن است به زوج‌هایی که در محیط‌های متنوع زندگی می‌کنند تعمیم ندهند. پژوهش‌های متعددی رابطه مثبت و معنی‌دار بین صمیمیت زوجین و رضایت زناشویی تأیید کرده‌اند (Mehdipour Bazkiaei & Sedaghatifard, 2016). Lemieax and Hale (2000) صمیمیت را دارای بیش‌ترین قدرت پیش‌بینی رضایتمندی زوجی عنوان می‌کنند. Taghiyar, et al. (2018) نشان دادند بین مؤلفه‌های عشق با صمیمیت در زوجین رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد. یافته‌های پژوهش Khalfi (2018) نشان داد که بین

عشق و رضایت زناشویی رابطه معنی‌داری وجود دارد. همچنین بین عشق و رضایت زناشویی با رضایت از زندگی رابطه معنی‌داری وجود داشت. (Yoo and Joo, 2021). در پژوهشی نشان دادند که مردان ادراک بیشتری از عشق، اشتیاق، تعهد و رضایت زناشویی نسبت به زنان دارند. از سوی دیگر عشق و سه مؤلفه آن با رضایت زناشویی رابطه مثبت و معنی‌دار داشت. (Khalfi and Neshati, 2016). در تحقیقی نشان دادند در افرادی که میزان اندروژنی بالاست جذابیت فیزیکی با عشق رابطه ندارد ولی زمانی که میزان اندروژنی پایین باشد جذابیت فیزیکی و عشق رابطه معنی‌داری دارند. (Zare and Safyari Jafarabad, 2015) در پژوهشی به این نتیجه دست یافتند که میزان رضایت از زندگی زناشویی با میزان عشق و علاقه، طول مدت زندگی زناشویی، اختلاف سنی زوجین، پایگاه اقتصادی- اجتماعی، میزان تحصیلات زوجین رابطه معنی‌دار دارد. (Mohammadi and Makoundi, 2014) در تحقیقی با عنوان «بررسی رابطه بین رضایت زناشویی و کیفیت زندگی با رضایت از زندگی دانشجویان متأهل»، نشان دادند که بین رضایت زناشویی و کیفیت زندگی با رضایت از زندگی در دانشجویان متأهل رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد.

از آنجاکه نظام خانواده از مهم‌ترین نظام‌های اجتماعی است لذا جایگاه مناسبی برای شکل‌گیری و انسجام نزدیک‌ترین و صمیمانه‌ترین روابط است (Goudarzi, et al., 2019). سه متغیر رضایت زناشویی، عشق و سازگاری زوجی هر چند که یکسان تصور می‌شوند ولی در واقع سه متغیر مستقل از هم هستند. به عبارت دیگر، افرادی را شاهد هستیم که از زندگی خود رضایت دارند ولی عاشق یکدیگر نیستند و افرادی را هم شاهد هستیم علی‌رغم این‌که عاشق هستند ولی رضایت ندارند (عشق یک‌طرفه) و یا همچنین می‌توان از زوج‌هایی نام برد که باهم سازگار هستند اما الزاماً عشقی نسبت به هم ندارند (Shaver, et al., 1996). بنابراین به نظر می‌رسد عشق، سازگاری زوجی و رضایت زناشویی، از مهم‌ترین و مؤثرترین عوامل در تداوم یک زندگی موفق، سالم و شاد محسوب می‌شود. همچنین شناسایی دقیق چگونگی رضایت در زندگی زناشویی و نیز در نقطه مقابل آن علل افزایش طلاق اهمیت زیادی دارد. زیرا با بهره‌گیری از یافته‌های حاصل از این قبیل پژوهش‌ها می‌توان آثار سوء نارضایتی‌ها، هزینه‌های خانوادگی، مادی و روانی ناشی از اختلاف‌ها و مشکلات پدیده طلاق را کاهش داد. تمام متغیرهای مطرح‌شده تاکنون مربوط به پیشایندهای یک ازدواج موفق و خانواده سالم یعنی عشق و رضایت زناشویی و سازگاری زوجی است، اگر این موفقیت حاصل شد، می‌تواند زمینه‌ساز رضایت فرد از زندگی شود.

روان‌شناسان و پژوهشگران حوزه خانواده، می‌توانند با معرفی این عوامل به افرادی که در آستانه ازدواج و انتخاب همسر هستند، کمک کنند تا با استناد به پیشینه علمی و با دقت به این عناصر و متغیرهای شناختی، انتخاب بهتر و مطمئن‌تری داشته باشند. بنابراین انجام چنین پژوهش‌هایی جهت شناخت پیش‌بین‌ها و عوامل مرتبط با رضایت زناشویی و رضایت در زندگی، با هدف کمک به حفظ بنیان خانواده و همچنین کمک به همسرگزینی بهتر به عنوان یک عامل پیشگیرنده برای طلاق و جدایی، اهمیت بسیار دارد.

اگرچه تحقیقات پیشین به بررسی متغیرهای مورد نظر به صورت ساده پرداخته‌اند، اما بر اساس بررسی به عمل آمده در پیشینه پژوهشی، تاکنون الگویی که تمام این متغیرها را در خود جای داده باشد مورد آزمون قرار نگرفته است. لذا پژوهش کنونی در پی پاسخگویی به این سؤال است که آیا صمیمیت زناشویی و رضایت از زندگی با میانجی‌گری عشق، سازگاری زوجی و رضایت زناشویی در کارکنان دانشگاه‌های آزاد خوزستان رابطه دارند؟ شکل ۱ الگوی پیشنهادی پژوهش حاضر را نشان می‌دهد.

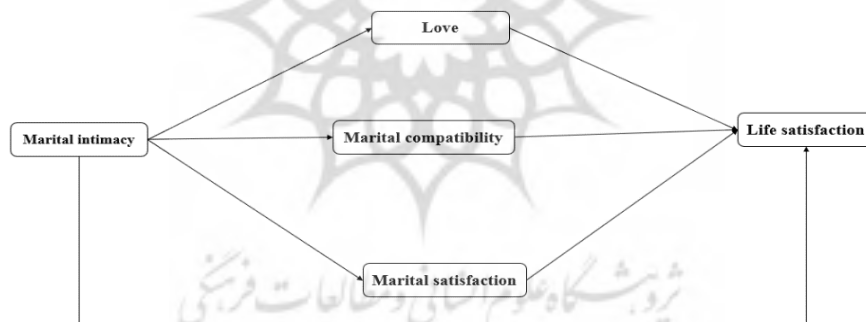

Figure 1. Proposed model of the present study

روش

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری

پژوهش حاضر از نظر هدف یک پژوهش کاربردی و به لحاظ روش گردآوری اطلاعات به شیوه همبستگی از طریق الگویابی معادلات ساختاری انجام شد. جامعه آماری شامل تمامی کارکنان دانشگاه‌های آزاد اسلامی استان خوزستان بود که در سال ۱۳۹۹ که در این سازمان‌ها

مشغول به کار بودند. در نهایت از مجموع ۱۷ دانشگاه آزاد اسلامی در استان خوزستان، ۸ دانشگاه آزاد اسلامی (اهواز، دزفول، آبادان، شادگان، رامهرمز، بهبهان، ماهشهر، امیدیه) به تصادف انتخاب و از هر دانشگاه، کارکنان دانشکده علوم انسانی آن دانشگاه، انتخاب شدند. جهت آزمودن فرضیه‌های پژوهش، ۳۳۰ نفر به شیوه نمونه‌گیری تصادفی مرحله‌ای انتخاب گردید. سپس پرسشنامه‌های پژوهش به دلیل شرایط فعلی جامعه و محدودیت‌هایی که برای تردد و ارتباطات اجتماعی در خصوص بیماری کرونا وجود داشت به شیوه در دسترس و اجرای اینترنتی (شبکه‌های اجتماعی مانند تلگرام و واتس‌آپ) توزیع شد و در نهایت ۳۰۸ پرسشنامه بازگردانده شد که بعد از حذف پرسشنامه‌های ناقص و همچنین داده‌های پرت که حدود ۱۰ پرسشنامه بود، ۲۹۸ پرسشنامه قابل تحلیل گردید (نرخ بازگشت پرسشنامه ۰/۸۰ درصد بود). از ۲۹۸ شرکت‌کننده پژوهش، ۶۶/۴ درصد زن و ۳۳/۶ درصد مرد بودند. میانگین سن افراد شرکت‌کننده در پژوهش حاضر بیشترین درصد سنی متعلق به اعضای نمونه ۳۱ تا ۳۵ سال (۱۸/۸ درصد) و کمترین درصد متعلق به اعضای نمونه ۵۱ تا ۵۵ سال (۱/۳ درصد) بود. همچنین بیشترین درصد متعلق به مدت ازدواج ۱۶ تا ۲۰ سال (۳۰/۹ درصد) و کمترین فراوانی درصد متعلق به مدت ازدواج ۱۱ تا ۱۵ سال (۱۳/۴ درصد) بود. بیشترین درصد متعلق به سابقه خدمت ۱۱ تا ۱۵ سال (۲۹/۹ درصد) و کمترین درصد متعلق به سابقه خدمت بیشتر از ۱۵ سال (۱۸/۸ درصد) بود.

ابزار پژوهش

پرسشنامه صمیمیت زناشویی (Marital Intimacy Scale): این مقیاس یک ابزار ۱۷ ماده‌ای است که برای سنجیدن صمیمیت تدوین شده و توسط Walker and Thompson (1983) ساخته شده است و توسط Sanai (2001) ترجمه شده است. پاسخ‌ها بر روی طیف لیکرتی ۷ درجه‌ای از ۱ (هرگز) تا ۷ (همیشه) گسترده شده است. هرچه نمره فرد در این مقیاس بیشتر باشد، صمیمت بالاتری را تجربه می‌کند. برای بررسی اعتبار این ابزار از مقیاس سبک عشق اشترنبرگ (Sternberg's Triangular Love Scale) استفاده شد که ضریب همبستگی بین این دو ابزار ۰/۸۱ به‌دست آمد (Mansoori et al., 2021). Walker and Thompson (1983) پایایی مقیاس را از طریق آلفای کرونباخ ۰/۹۱ گزارش کرده‌اند (Kazemian, et al., 2015). در ایران

Etemadi et al. (2007) روایی این مقیاس از طریق اجرای همزمان با پرسشنامه صمیمیت باگاروزی و برآورد ضریب همبستگی آن‌ها ۰/۸۲ محاسبه نمودند. ایران (Mansoori et al. (2021) ضریب آلفای کرونباخ محاسبه‌شده برای مقیاس را ۰/۹۵ گزارش نمودند. در پژوهش حاضر جهت بررسی ضریب پایایی پرسشنامه صمیمیت زناشویی از روش آلفای کرونباخ استفاده شد و مقدار آن ۰/۹۳ به دست آمد.

مقیاس عشق (Passionate Love Scale): جهت سنجش متغیر عشق، از مقیاس عشق (Hatfield and Rapson (1993) استفاده می‌گردد. این مقیاس شامل ۱۵ ماده است که نمره‌گذاری آن بر اساس طیف لیکرت ۹ درجه‌ای از ۱ (اصلاً) تا ۹ (کاملاً) انجام می‌شود. برای محاسبه نمره هر فرد، هر ۱۵ ماده جمع بسته می‌شوند و طیف نمرات از ۱۵ تا ۱۳۵ متغیر می‌باشد. Hatfield and Rapson (1993) پایایی این مقیاس را به روش ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۱ محاسبه کردند. در پژوهش (Khalfi and Neshati (2016) ضرایب آلفای کرونباخ برای این مقیاس به ترتیب ۰/۹۳ به دست آمد. همچنین نتایج حاصل از تحلیل عاملی در پژوهش (Hatfield and Rapson (1993) نشان داد که هر ۱۵ ماده بر روی یک عامل قرار دارند و توانسته‌اند ۷۰ درصد واریانس عامل خود را تبیین کنند. (Khalfi (2018) به‌منظور بررسی روایی این مقیاس از روایی سازه با استفاده از روش تحلیل عامل تأییدی استفاده نمود که شاخص RMSEA برای پرسشنامه عشق برابر با ۰/۰۵۳، مجذور خی دو (X^2) برابر با ۱۵۱/۳۱، درجه آزادی (df) برابر با ۷۳، شاخص نسبی مجذور خی به درجات آزادی (X^2/DF) برابر با ۲/۰۷، شاخص (IFI) برابر با ۰/۹۷ و شاخص (CFI) برابر با ۰/۹۷ به دست آمدند که نشان‌دهنده برازش مطلوب این مقیاس بود. در پژوهش حاضر جهت بررسی ضریب پایایی مقیاس عشق از روش آلفای کرونباخ استفاده شد و مقدار آن ۰/۹۱ به دست آمد.

مقیاس سازگاری زوجی (Dyadic Adjustment Scale): به منظور سنجش میزان کیفیت رابطه زناشویی از دیدگاه زن و شوهر مقیاس سازگاری زوجی توسط Spanier (1976) طراحی شد که یک ابزار ۳۲ ماده‌ای است. هدف از این ابزار سنجش رضایت کلی زوجین از یک رابطه صمیمانه می‌باشد. نمره‌گذاری این مقیاس به صورت طیف لیکرت شش درجه‌ای (کاملاً موافق = ۵) است. کسب نمره بیشتر یا برابر ۱۰۰ به معنای سازگاری افراد و نمرات کمتر از ۱۰۰ به معنای وجود مشکل در روابط زناشویی و عدم سازگاری می‌باشد. Spanier

(1976) روایی از اجرای همزمان این ابزار و پرسشنامه سازگاری زناشویی لاک-والاس (Locke-Wallace Marital Adjustment Test) دارای اعتبار ۰/۷۵ گزارش نمودند. به علاوه پایایی این مقیاس را ۰/۹۶ گزارش نمود. در ایران نیز به منظور روایی همگرایی، اجرای همزمان این ابزار و پرسشنامه سازگاری زناشویی لاک-والاس ضریب همبستگی ۰/۹۴ گزارش شد. همچنین پایایی مقیاس سازگاری زوجی را با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۸۹ گزارش نمودند (Aliakbari, Dehkordi et al., 2012). در پژوهش حاضر، جهت بررسی ضریب پایایی مقیاس سازگاری زوجی از روش آلفای کرونباخ استفاده شد و مقدار آن ۰/۹۲ به دست آمد.

مقیاس رضایت زناشویی (Marital Satisfaction Scale): جهت سنجش رضایت زناشویی،

از فرم کوتاه مقیاس رضایت زناشویی (Blum and Mehrabian, 1999) استفاده شد. این مقیاس دارای ۱۲ ماده است که پاسخ‌ها بر روی یک پیوستار ۵ درجه‌ای از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۵ (کاملاً موافقم) رتبه‌بندی می‌شود. بدین ترتیب نمره‌های این مقیاس بین ۱۴ تا ۷۰ متغیر می‌باشد که نمره بالا بیانگر میزان بالای رضایت زناشویی همسران نسبت به یکدیگر است. Blum and Mehrabian (1999) پایایی مقیاس رضایت زناشویی را با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۴ گزارش کردند. این مقیاس نخستین بار در ایران در سال ۱۳۸۴ توسط رجبی ترجمه و روایی و پایایی آن محاسبه شد. (Rajabi, 2010) ضریب پایایی آن را به روش آلفای کرونباخ ۰/۹۰ گزارش داده است. در پژوهش (Khalfi, 2018) ضرایب آلفای کرونباخ و تصحیف برای این مقیاس به ترتیب ۰/۹۴ و ۰/۹۴ به دست آمد که این نتایج بیانگر پایایی مطلوب این مقیاس می‌باشد. Blum and Mehrabian (1999) در یک تحلیل عاملی بر روی فرم بلند مقیاس رضایت زناشویی به یک عامل با مقدار ویژه ۱۲/۴ و همچنین آن‌ها نیز برای فرم کوتاه ۱۲ ماده‌ای آن به یک راه‌حل یک عاملی دست یافتند. (Khalfi, 2018) به منظور بررسی روایی این ابزار از روایی سازه با استفاده از روش تحلیل عامل تأییدی استفاده نمود که شاخص RMSEA برای مقیاس رضایت زناشویی برابر با ۰/۰۵۲، مجذور خی دو (X^2) برابر با ۱۲۱/۹۷، درجه آزادی (df) برابر با ۶۰، شاخص نسبی مجذور خی به درجات آزادی (X^2/DF) برابر با ۲/۰۳، شاخص (IFI) برابر با ۰/۹۸ و شاخص (CFI) برابر با ۰/۹۸ به دست آمدند که نشان‌دهنده برازش مطلوب این مقیاس بود. در پژوهش حاضر جهت بررسی ضریب پایایی مقیاس رضایت زناشویی از روش آلفای کرونباخ استفاده شد و مقدار آن ۰/۵۹ به دست آمد.

مقیاس رضایت از زندگی (Satisfaction with Life Scale): این ابزار توسط Diener et

(1985) al. طراحی شده است که میزان رضایت از زندگی و احساس بهزیستی را منعکس می‌کند. این مقیاس دارای ۷ ماده است که پاسخ‌ها بر روی طیف لیکرت پنج درجه‌ای از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۵ (کاملاً موافقم) قرار می‌گیرند. نمرات کل مقیاس از ۵ تا ۳۵ در نوسان است که امتیازات بالاتر نشانگر سطوح بالای رضایت از زندگی می‌باشد. (Khalfi and Neshati, 2016). ضرایب پایایی مقیاس رضایت از زندگی با استفاده از روش آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۸۳ محاسبه شد. (Diener et al. (1985) در پژوهش خود، ضریب همبستگی بازآزمایی نمره‌های این مقیاس را پس از دو ماه اجرا، ۰/۸۴ اعلام کردند. (Blais et al. (1989) همبستگی منفی و قوی بین نمرات این آزمون با سیاهه افسردگی بک (Beck Depression Inventory) را گزارش کردند ($r = -0.72, P < 0.001$). به علاوه، (Khalfi (2018) در پژوهش خود به منظور بررسی روایی این مقیاس از روایی سازه با استفاده از روش تحلیل عامل تأییدی محاسبه نمود که شاخص RMSEA برای مقیاس رضایت از زندگی برابر با ۰/۰۸۹، مجذور خی دو (X^2) برابر با ۱۶/۱۵، درجه آزادی (df) برابر با ۴، شاخص نسبی مجذور خی به درجات آزادی (X^2/DF) برابر با ۴/۰۴، شاخص (IFI) برابر با ۰/۹۸ و شاخص (CFI) برابر با ۰/۹۸ به دست آمدند که نشان‌دهنده برازش مطلوب این مقیاس بود. در پژوهش حاضر جهت بررسی ضریب پایایی مقیاس رضایت از زندگی از روش آلفای کرونباخ استفاده شد و مقدار آن ۰/۶۴ به دست آمد.

یافته‌ها

میانگین، انحراف معیار و ضرایب همبستگی متغیرهای پژوهش در جدول ۱ نشان داده شده است.

Table 1.
Descriptive findings related to research variables

Variables	M	SD	1	2	3	4	5
Marital intimacy	77.76	24.36	1				
Love	86.58	21.34	0.48**	1			
Couple compatibility	100.09	24.73	0.57**	0.67**	1		
Marital satisfaction	45.22	6.23	0.22**	0.19**	0.41**	1	
Life satisfaction	16.64	4.004	0.45**	0.52**	0.47**	-0.04**	1

**p≤0.01

بر اساس نتایج جدول ۱، ضرایب همبستگی تمامی متغیرها در سطح ۰/۰۱ معنی‌دار بودند. پیش از تحلیل داده‌های مربوط به فرضیه‌ها، برای اطمینان از این‌که داده‌های این پژوهش مفروضه‌های زیربنایی الگویابی معادلات ساختاری را برآورد می‌کنند، پیش‌فرض نرمال بودن توزیع داده‌ها و هم‌خطی چندگانه مورد بررسی قرار گرفتند. (Garson (2007 تأکید می‌کند اگر مقادیر چولگی و کشیدگی داده‌ها بین +۲ و -۲ به دست آمد، داده‌ها در سطح ۰/۰۵ از توزیع بهنجار برخوردارند. در این مطالعه، مقادیر چولگی و کشیدگی بین +۲ و -۲ بدست آمد. علاوه بر این، در این تحلیل، در هیچ یک از مقادیر آماره‌های تحمل و VIF محاسبه‌شده برای متغیرهای پژوهش، انحرافی از مفروضه چندگانه خطی مشاهده نشد.

به منظور بررسی برازش الگوی پیشنهادی و الگوی نهایی از شاخص‌های برازندگی استفاده شد. در جدول ۲ شاخص‌های برازندگی الگوی پژوهش حاضر آورده شده است.

Table 2.
Fitness indices of the proposed and final model in the present study

Fit indicators	X ²	df	X ² /df	GFI	AGFI	NFI	CFI	IFI	TLI	RMSEA
Present research model	508.65	151	3.36	0.86	0.79	0.66	0.72	0.73	0.61	0.08
Final model	244.37	128	1.90	0.93	0.87	0.83	0.91	0.91	0.85	0.05

همان‌طور که نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد، شاخص‌های برازندگی الگوی پژوهش حاضر، شامل مجذور کای (X^2) برابر با ۲۴۴/۳۷، درجه آزادی (df) برابر با ۱۲۸، نسبت مجذور کای نسبی (X^2/df) برابر با ۱/۹۰، شاخص‌های برازندگی فزاینده (IFI) برابر با ۰/۹۱، شاخص برازش مقایسه‌ای (CFI) برابر با ۰/۹۱، شاخص نیکویی برازش (GFI) برابر با ۰/۹۳، شاخص نیکویی برازش تطبیقی (AGFI) برابر با ۰/۸۷، شاخص تاکر-لویز (TLI) برابر با ۰/۸۵ و شاخص جذر برآورد خطای تقریب (RMSEA) برابر با ۰/۰۵ می‌باشد. بنابراین الگو اصلاح شده از برازندگی قابل قبولی برخوردار است.

نمودار ۱ ضرایب مسیر استاندارد الگوی پژوهش حاضر را نشان می‌دهد.

مسیرهای مستقیم صمیمیت زناشویی به عشق ($\beta=0/91$, $p=0/0001$)، صمیمیت زناشویی به سازگاری زوجی ($\beta=0/60$, $p=0/0001$)، صمیمیت زناشویی به رضایت زناشویی ($\beta=0/61$ ،

و صمیمیت زناشویی به رضایت از زندگی ($\beta=0/21$, $p=0/0001$) معنی‌دار بود. به علاوه، مسیرهای مستقیم عشق به رضایت از زندگی ($\beta=0/27$, $p=0/0001$)، سازگاری زوجی به رضایت از زندگی ($\beta=0/26$, $p=0/0001$) و رضایت زناشویی به رضایت از زندگی ($\beta=0/25$, $p=0/0001$) نیز معنی‌دار شد. بر این اساس تمام فرضیه‌های مستقیم (۱ تا ۷) در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنی‌دار بوده و تأیید شدند.

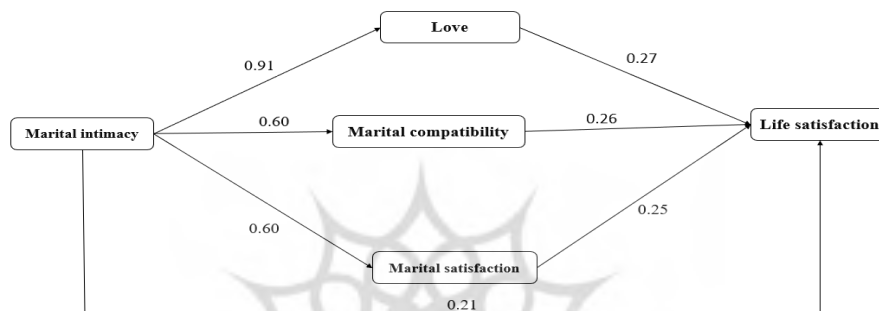

Figure 1. Output of the present research model

جدول ۴ نتایج بوت استرپ را برای مسیرهای واسطه‌ای در الگوی نهایی پژوهش نشان می‌دهد.

Table 4.
Bootstrap results for intermediate paths

Direction	β	Low limit	High limit	P
Marital intimacy $\rightarrow$ Love $\rightarrow$ Life satisfaction	0.16	0.07	0.23	0.001
Marital intimacy $\rightarrow$ Couple compatibility $\rightarrow$ Life satisfaction	0.06	0.04	0.09	0.04
Marital intimacy $\rightarrow$ Marital satisfaction $\rightarrow$ Life satisfaction	0.005	0.01	0.002	0.04

همان‌گونه که در جدول ۴ نشان می‌دهد، اثر غیرمستقیم صمیمیت زناشویی بر رضایت از زندگی از طریق عشق ($\beta=0/16$) است که در سطح ۰/۰۰۱ قرار دارد و از لحاظ آماری معنی‌دار می‌باشد. همچنین اثر غیرمستقیم صمیمیت زناشویی بر رضایت از زندگی از طریق تعهد حرفه‌ای ($\beta=0/06$) است که در سطح ۰/۰۴ قرار دارد و از لحاظ آماری معنی‌دار می‌باشد. به‌علاوه، اثر غیرمستقیم صمیمیت زناشویی بر رضایت از زندگی از طریق رضایت زناشویی

($\beta = 0/005$) است که در سطح $0/04$ قرار دارد و از لحاظ آماری معنی‌دار می‌باشد. بر اساس نتایج بدست آمده حدود بالا و پایین تمامی روابط غیرمستقیم با استفاده از روش بوت‌استرپ، صفر را در بر نمی‌گیرند، بنابراین تمامی مسیرهای غیرمستقیم بین متغیرها معنی‌دار می‌باشند. این نتایج تأییدکننده فرضیه‌های غیرمستقیم ۸، ۹ و ۱۰ بود.

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف بررسی تأثیر صمیمیت زناشویی بر رضایت از زندگی با میانجی‌گری عشق، سازگاری زوجی و رضایت زناشویی در کارکنان دانشگاه‌های آزاد خوزستان انجام شد. نتایج نشان داد که الگوی مفهومی پیشنهادی مبنی بر تأثیر صمیمیت زناشویی بر رضایت از زندگی با میانجی‌گری عشق، سازگاری زوجی و رضایت زناشویی در کارکنان دانشگاه‌های آزاد خوزستان از برازش مطلوبی برخوردار است. نتایج پژوهش تأثیر مثبت صمیمیت زناشویی بر عشق، سازگاری زوجی، رضایت زناشویی و رضایت از زندگی را تأیید نمود و نشان داد که این تأثیرگذاری معنی‌دار بود. این نتیجه با یافته‌های (Taghiyar et al. (2018؛ Yoo and Rasti (2021؛ Joo et al. (2021؛ Besharat et al. (2019؛ Saemi et al. (2019؛ Tavakol, et al. (2017؛ Rasti (2015؛ et al. (2019؛ Babaei et al. (2019 و Ghamari Givi et al. (2018 همسو می‌باشد. صمیمیت یک فرایند تعاملی، پویا و ترکیبی است و شامل ابعاد عاطفی، روان‌شناختی، عقلانی، جنسی، بدنی، معنوی، اجتماعی-تفریحی و زیباشناختی می‌شود. صمیمیت در ارتباطات انسانی و به‌ویژه در روابط زوجی به معنای باز بودن و عدم بازداری در روابط و نزدیکی دو یا چند فرد در ابعاد گوناگون عاطفی، منطقی و عملکردی می‌باشد که در بستر روابط ایجاد می‌شود و پویایی آن از این لحاظ می‌باشد که صمیمیت برآیندی از تمامی و کلیت یک رابطه است که در صورت وجود شکاف یا نقص در هر یک از ابعاد بین‌فردی می‌تواند کلیت رابطه را تحت تأثیر قرار دهد (Mehdipour Bazkiaei & Sedaghatifard, 2016؛ Naderi et al., 2009؛ Rasouli, 2017). بر اساس نظریه Sternberg (1987)، صمیمیت منجر به رفتارهایی خواهد شد که موجب افزایش نزدیکی میان زوجین می‌شود و همین نزدیکی عاطفی، موجب ایجاد نوعی عشق مشفقانه خواهد شد. صمیمیت یکی از اضلاع مثلث عشق و عنصر هیجانی رابطه است که شامل گرمی،

ارتباط محبت‌آمیز، ابراز علاقه به سلامتی طرف مقابل و میل به پاسخ متقابل همسر است (Heydarnia al., 2014). (Movahedi et al. (2015) به این نتیجه رسیدند که افراد با گذشت بیشتر نسبت به همسران خود رضایت زناشویی بالاتری دارند و میزان صمیمیت و کیفیت روابط زناشویی بین آن‌ها بیشتر است. (Rasti et al. (2015) نیز در پژوهش خود نشان دادند که به دنبال صمیمیت بالا در زوجین افزایش رضایت زناشویی نیز به وجود می‌آید. با توجه به این‌که رابطه صمیمیت و رضایت زناشویی تأیید شد، و از آنجا که رضایت زناشویی می‌تواند منجر به رضایت از زندگی شود، می‌توان گفت که صمیمیت نیز بر رضایت از زندگی تأثیر مثبت خواهد داشت.

به علاوه، نتایج این پژوهش تأثیر مثبت عشق بر رضایت از زندگی را تأیید نمود و نشان داد که این تأثیرگذاری معنی‌دار بود. این نتیجه با یافته‌های (Khalfi و Zare and Safyari (2018) و Jafarabad (2015) همسو می‌باشد. عشق با افزایش سطح رضایت زناشویی و افزایش روابط اجتماعی مثبت، می‌تواند منجر به افزایش رضایت از زندگی شود. همچنین نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها این پژوهش تأثیر مثبت سازگاری زوجی بر رضایت از زندگی را تأیید نمود و نشان داد که این تأثیرگذاری معنی‌دار بود. این نتیجه با یافته‌های (Besharat et al. (2021) همسو می‌باشد. سازگاری زوجی از طریق افزایش میزان رضایت زناشویی، می‌تواند کیفیت زندگی را بهبود بخشیده و منجر به افزایش رضایت از زندگی شود (Besharat et al., 2021). به علاوه، نتایج این پژوهش تأثیر مثبت رضایت زناشویی بر رضایت از زندگی را تأیید نمود و نشان داد که این تأثیرگذاری معنی‌دار بود. این نتیجه با یافته‌های (Karney & Bradbury (2020)، (Argyle (1987) و (Mohammadi & Makoundi (2014) همسو می‌باشد. افزایش رضایت زناشویی، با ایجاد حس امنیت و آرامش و ایجاد روابط بادوام و قابل اعتماد برای افراد می‌تواند منجر به بهزیستی و بهبود کیفیت زندگی و نهایتاً افزایش رضایت از زندگی شود (Argyle, 1987).

در این پژوهش اثر صمیمیت زناشویی از طریق عشق بر رضایت از زندگی مورد آزمون قرار گرفت. نتایج نشان داد عشق می‌تواند در تأثیرگذاری صمیمیت زناشویی بر رضایت از زندگی نقش واسطه‌ای داشته باشند. این نتیجه با یافته‌های (Khalfi (2018) و Besharat et al.

(2021)، (Khalfi and Neshati (2016)، Heydarnia et al. (2014)، Rasti et al. (2015)، Zare and Safyari Jafarabad (2015) همسو می‌باشد. صمیمیت یکی از اضلاع مثلث عشق و عنصر هیجانی رابطه است که شامل گرمی، ارتباط محبت‌آمیز، ابراز علاقه به سلامتی طرف مقابل و میل به پاسخ متقابل همسر است (Heydarnia et al., 2014). Rasti et al. (2015) نیز در پژوهش خود نشان دادند که به دنبال صمیمیت بالا در زوجین افزایش رضایت زناشویی نیز به وجود می‌آید. می‌توان نتیجه گرفت زوجینی که صمیمیت زناشویی بالاتری دارند در نتیجه توانایی بیشتری در عشق ورزیدن دارند و به دنبال آن رضایت زناشویی بیشتری دارند.

در این پژوهش اثر صمیمیت زناشویی از طریق سازگاری زوجی بر رضایت از زندگی مورد آزمون قرار گرفت. نتایج نشان داد سازگاری زوجی می‌تواند در تأثیرگذاری صمیمیت زناشویی بر رضایت از زندگی نقش واسطه داشته باشند این نتیجه با یافته‌های Besharat et al. (2021) و Movahedi et al. (2015) همسو می‌باشد. (Ghamari Givi, et al. (2018) نشان دادند نگرش به صمیمیت پیش‌بینی‌کننده سازگاری زناشویی است. وقتی احساسات نزدیک هیجانی و محبت بین همسران ابراز می‌شود، با افزایش زمان باهم بودن می‌تواند به ایجاد صمیمیت بیانجامد و هنگامی که صمیمیت در رابطه وجود دارد، رابطه تقویت و توانایی بیشتری در کنترل هیجانات به وجود می‌آید و به دنبال آن سازگاری زناشویی بیشتر، در نتیجه رضایت از زندگی بیشتر می‌شود.

در این پژوهش اثر صمیمیت زناشویی از طریق رضایت زناشویی بر رضایت از زندگی مورد آزمون قرار گرفت. نتایج نشان داد رضایت زناشویی می‌تواند در تأثیرگذاری صمیمیت زناشویی بر رضایت از زندگی نقش واسطه داشته باشند این نتیجه با یافته‌های Besharat et al. (2021)، (Mohammadi & Makoundi (2014) و Khalfi (2018) همسو می‌باشد. تأیید این فرضیه نشان می‌دهد که صمیمیت زناشویی به طور غیرمستقیم و از طریق ایجاد رضایت زناشویی در میان زوجین، می‌تواند بر رضایت از زندگی تأثیر بگذارد. Lemieax and Hale (2000) صمیمیت را دارای بیشترین قدرت پیش‌بینی رضایتمندی زوجی عنوان می‌کنند. بنابراین با تقویت صمیمیت در بین زوجین می‌توان رضایت زناشویی زوجین را افزایش داد و سپس رضایت از زندگی زوجین افزایش می‌یابد.

با توجه به مبانی نظری، میزان صمیمیت در ازدواج برای داشتن ارتباطات زناشویی و خانوادگی محکم ضروری است. صمیمیت را باید محصول یک جریان رشد در رابطه دانست؛ فرآیندی که قبل از ازدواج شروع می‌شود و بعد از آن نیز ادامه می‌یابد. میزان نزدیکی با همسر، وابستگی، به اشتراک‌گذاری ایده‌ها، فعالیت‌های مشترک، مسئولیت‌پذیری، روابط جنسی، تعهد زوجین نسبت به یکدیگر، شناخت از یکدیگر و رفتارهای عاطفی از ویژگی‌های زوجین صمیمی است. بنابراین عشق، سازگاری زناشویی و رضایت از زندگی می‌تواند در زوجینی که میزان صمیمیت بالاتری دارند، بیشتر باشد. در واقع زوج‌هایی که صمیمیت بالاتری دارند، قابلیت بیشتری در مواجهه با مشکلات و تغییرات مربوط به رابطه خود، دارند و در نتیجه عشق بین آن‌ها بیشتر، سازگاری زناشویی بالاتر و رضایت زناشویی بیشتری را تجربه می‌کنند. در این پژوهش جامعه مورد مطالعه نشان داد از نظر تفاوت زیادی با دیگر افراد جامعه ندارند؛ افرادی که به عنوان کارکنان دانشگاه‌های آزاد اسلامی هستند از زندگی خود رضایت دارند و روابط مطلوبی را با وجود شرایط کاری با همسران و خانواده خود دارند.

با توجه به این‌که تنها ابزار گردآوری اطلاعات در این پژوهش پرسشنامه بوده که جنبه خودگزارشی دارد، بنابراین افراد با تمایل خود به گویه‌ها جواب می‌دهند که ممکن است در نحوه پاسخ‌دهی آنان سوگیری در جهت مطلوب‌نمایی یا بدنمایی وجود داشته باشد.

بر اساس ارزیابی مراحل عشق، سازگاری زوجی و رضایت زناشویی درمان‌گران می‌توانند برنامه درمانی مناسبی را در مسیر کمک به زوج‌ها طرح‌ریزی کنند. لذا نتایج حاصل از این پژوهش می‌تواند در دفاتر مشاوره، به‌خصوص دفاتر کاهش طلاق زیر نظر سازمان بهزیستی و سازمان نظام روان‌شناسی و مشاوره، دوره‌های آموزشی پیش از ازدواج و هر نهادی که در راستای کمک به زوج‌ها و خانواده‌ها تلاش می‌کند مورد استفاده قرار گرفته و مفید باشد. همچنین با توجه به اهمیت سه متغیر عشق، سازگاری زوجی و رضایت زناشویی پیشنهاد می‌شود سیاستگذاران حوزه خانواده در برنامه‌های استراتژیک کوتاه‌مدت و بلندمدت این سه متغیر را در راستای افزایش ثبات زندگی زناشویی مدنظر داشته باشند.

سهم مشارکت نویسندگان: همه نویسندگان در تهیه مقاله مشارکت داشته‌اند.
 سپاسگزاری: بدین وسیله از کلیه کارکنان دانشگاه‌های آزاد اسلامی استان خوزستان که در این پژوهش شرکت نموده‌اند، تشکر و قدردانی می‌نمایم.
 تضاد منافع: بنا به اظهار نویسندگان هیچ‌گونه تعارض منافی وجود ندارد.
 منابع مالی: پژوهش حاضر از هیچ مؤسسه‌ای حمایت مالی نداشته و کلیه هزینه‌های فرآیند تحقیق بر عهده محققین بوده است.

References

- Alfasi, Y., Gramzow, R. H., & Carnelly, K. B. (2010). Adult attachment patterns and stability in esteem for romantic partners. *Personality and Individual Difference, 48*(5), 607-611.
- Aliakbari Dehkordi, M., Mohammadi, A., Alipor, A., & Mohtashami, T. (2012). The effect of cognitive-behavioral therapy on increasing marital adjustment domains in patients with vaginismus. *Biannual Journal of Applied Counseling, 2*(1), 49-62. [Persian]
- Alizadeh, N., & Kouroshnia, M. (2018). *Predicting marital commitment based on satisfying the needs of marital intimacy*. Master Thesis, Clinical Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Islamic Azad University, Marvdasht. [Persian]
- Alizadeh, R., & Esmaeili Shad, B. (2019). Investigating the relationship between ethical foundations and life satisfaction of female employees with mediating role of religious attitude and social behavior. *Scientific Journal of Social Psychology, 7*(52), 51-64. [Persian]
- Argyle, M. (1987). *The psychology of happiness*. Methuen.
- Babaei, R., Yazdi, M., & Qasemzadeh S. (2019). predicting marital satisfaction based on perceived support, emotional distress, and intimacy. *Nurse and Physician in War, 60* (18), 52-41. [Persian]
- Besharat, M., & Rafiezadeh, B. (2021). Prediction of sexual satisfaction and marital adjustment levels according to job variables, commitment, intimacy, and sexual knowledge and attitude. *Journal of Family Psychology, 3*(1), 31-46. [Persian]
- Bilal, A., & Rasool, S. (2020). Marital satisfaction and satisfaction with life: Mediating role of sexual satisfaction in married women. *Journal of Psychosexual Health, 2*, 77-86.
- Blais, M. R., Vallerand, R. J., Pelletier, L. G., & Brière, N. M. (1989). L'échelle de satisfaction de vie: Validation canadienne-française du Satisfaction with Life Scale. The satisfaction scale: Canadian-French validation of the Satisfaction with Life Scale. *Canadian Journal of Behavioural Science / Revue canadienne des sciences du comportement, 21*(2), 210-223.
- Blum, J. S., & Mehrabian, A. (1999). Personality and temperament correlates of marital satisfaction. *Journal of Personality, 67*, 93-125.
- Diener, E., Emmons, R. A., Larsen, R. J., & Griffin, S. (1985). The Satisfaction with Life Scale. *Journal of Personality Assessment, 49*(1), 71-75.

- Etemadi, A., Nawabi Nejad, S., Ahmadi, A., & Farzad, W. (2007). the effect of couple therapy by imagotherapy on increasing the intimacy of couples referring to counseling centers in isfahan. *Journal of Psychotherapy News*, 5(19), 22-9. [Persian]
- Garson, G. D. (2007). *Testing of assumptions*. [Online monograph], <http://www2.chass.ncsu.edu/garson/pa765/assumpt.htm>.
- Ghamari Givi, H., Mojarad, A., Mojarad, A., & Taher, M. (2018). *Predicting marital adjustment based on couples' emotional creativity*. The First National Conference on Social Injuries, May 11, 2017, Mohaghegh Ardabili University, Ardabil. [Persian]
- Goudarzi, M., Shiri, F., & Mahmoudi, B. (2019). Effectiveness of cognitive-behavioral family therapy on parent-child conflicts and marital conflict. *Journal of Applied Psychology*, 12(4), 531-551. [Persian]
- Hatfield, E., & Ranson, R. L. (1993). *Love, sex, and intimacy: Their psychology, biology, and history*. New York: HarperCollins College Publishers.
- Hatfield, E., Bensman, L., & Rapson, R. L. (2012). Love and intimacy. In V. S. Ramachandran (Ed.), *Encyclopedia of human behavior* (pp. 550-556). New York: Academic Press.
- Heydarnia, A., Nazari, A., & Soleimanian, A. (2014). The effectiveness of prevention and relationship enhancement program (PREP) on marital intimacy. *Clinical Psychology Studies*, 4(15), 61-78. [Persian]
- Kamali, Z., Allahvar, N., Ostovar, S., Alhabshi, S. M. S., & Griffiths, M. D. (2020). Factors that influence marital intimacy: A qualitative analysis of iranian married couples. *Cogent Psychology*, 7(1), 1771118.
- Kardan-Souraki, M., Hamzehgardeshi, Z., Asadpour, I., Mohammadpour, R. A., & Khani, S. (2016). A review of marital intimacy-enhancing interventions among married individuals. *Global Journal of Health Science*, 8(8), 74-93.
- Karnev, B. R., & Bradbury, T. N. (2020). Research on marital satisfaction and stability in the 2010s: Challenging conventional wisdom. *Journal of Marriage and Family*, 82(1), 100-116.
- Kazemian, S., Bagheri Zadeh, Q., Bahmani, N., Khalili, Sh., Bagheri zadeh L., Abolfathi M. (2015). determining the effectiveness of short-term self-regulatory couple therapy on increasing marital intimacy of infertile couples. *The Gift of Knowledge*, 18(5), 368-375. [Persian]
- Khalfi, A. (2018). *Designing and testing a model of some antecedents and consequences of love and marital satisfaction in education staff of Ahvaz city*. PhD Thesis in Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Shahid Chamran University of Ahvaz, Ahvaz. [Persian]
- Khalfi, A., & Neshati, S. (2016). *Investigating the relationship between physical attractiveness and love and marital satisfaction by considering the moderating effect of masculinity-femininity scale among married staff of Sinai Hospital in Ahvaz*. National Conference on Psychology and Educational Sciences, Islamic Azad University of Shadegan. [Persian]
- Laser-Maira, J. A., & Nicotera, N. (2019). *Innovative skills to increase cohesion and communication in couples*. Oxford University Press.
- Lemieax, R., & Hale, J. L. (2000). Intimacy, pasio and commitment among married individuals: Further testing of the triangular theory of love. *Psychological Reports*, 87, 94-98.

- Mansoori, Z., Bagheri, F., Dortaj, F., & Abolmaali, K. (2021). presenting a structural model for predicting marital intimacy based on attachment styles mediated by the lovemaking commitment component in married students. *Journal of Psychological Sciences, 19*(85), 90-81. [Persian]
- Martínez-Pampliega, A., Merino, I., Iriarte, I., & Olson, D. H. (2017). Psychometric properties of the Spanish version of the Family Adaptability and Cohesion Evaluation Scale IV. *Psicothema, 29*(3), 414-420.
- Mehdipour Bazkiaei, M., & Sedaghatifard, M. (2016). investigating the relationship between marital satisfaction and couple intimacy with adjustment at home. *Journal of Cognitive Analytical Psychology, 6*(22), 31-21. [Persian]
- Milek, A., Butler, E. A., & Bodenmann, G. (2015). The interplay of couple's shared time, women's intimacy, and intradyadic stress. *Journal of Family Psychology, 29*(6), 831.
- Mohammadi, S., & Makoundi, B. (2014). *Relationship between marital satisfaction and quality of life with life satisfaction of married students of Khuzestan University of Science and Research*. International Conference on Humanities and Behavioral Studies. [Persian]
- Movahedi, M., Movahedi, Y., & Karimenejad, K. (2015). The study of the relationship among marital satisfaction, intimacy and marital relationship quality in forgiving married. *Family Counseling and Psychotherapy, 4*(4), 633-652. [Persian]
- Naderi, F., Heidari, A., & Hosseinzadeh Maleki, Z. (2009). Relationship between knowledge and sexual attitude, components of love and marital satisfaction with spousal abuse in married employees of government offices in ahvaz. *Scientific Research Quarterly of Woman and Culture, 1*(1), 28-45. [Persian]
- Oraki, M., & Fard Aghayi, A. (2019). relationship between personality characteristics and stress with internet addiction and marital satisfaction in married women. *Shenakht Journal of Psychology and Psychiatry, 6*(4), 13-25. [Persian]
- Rahimi, R., Arefi, M., & Moradzadeh, S. (2015). investigating the relationships between individual-family factors and marriage preference preferences with marital satisfaction of couples working in education. *Women and Family Studies, 8*(29), 71-53. [Persian]
- Rajabi, Gh. (2010). factor structure of marital satisfaction scale in married employees of shahid chamran university. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology, 15*(4), 358-351. [Persian]
- Rasouli, A. (2017). Developing an indigenous model of family functioning based on the elements of hope, intimacy and marital conflict on women. *Quarterly Journal of Women and Society, 7*(27), 39-60. [Persian]
- Rasti, M., Karimzadeh, M., & Rafiei Kiasari, M. (2015). *Comparison of marital intimacy and positive thinking among fertile and infertile women*. First National Conference on Sustainable Development in Educational Sciences and Psychology, Social and Cultural Studies. November 11, 2014, Center for Strategies for Achieving Sustainable Development and Mehr Arvand Higher Education Institute, Tehran. [Persian]
- Saemi, H., Basharat, M. A., & AsgharnejadFarid, A. A. (2019) Predicting marital adjustment based on marital intimacy and emotional deficit regulate. *Journal of Psychoscience. 18*(78), 635-646. [Persian]

- Sanai, B. (2001). Marriage: Motivations, precipices and its health. *Journal of Educational Research, Teacher Training University*, 3, 43-19. [Persian]
- Sayehmiri, K., Kareem, K. I., Abdi, K., Dalvand, S., & Gheshlagh, R. G. (2020). The relationship between personality traits and marital satisfaction: a systematic review and meta-analysis. *BMC Psychology*, 8(1), 1-8.
- Seyyedhassantehrani, M., Kakabraei, K., & Amiri, H. (2021). Preparing the four-dimensional model of premarital counseling and its effects on awareness, acceptance, responsibility and marriage adjustment. *Counseling Culture and Psychotherapy*, 12(46), 23-52. [Persian]
- Shaver, P. R., Morgan, H. J., & Wu, S. (1996). Is love a "basic" emotion? *Personal Relationships*, 3(1), 81-96.
- Spanier, G. B. (1976). Measuring dyadic adjustment: new scales for assessing the quality of marriage and similar dyads. *Journal of Marriage and the Family*, 38(1), 15-28.
- Stinson, M. A., Bermúdez, J. M., Gale, J., Lewis, D., Mever, A. S., & Templeton, G. B. (2017). Marital satisfaction, conflict resolution styles, and religious attendance among latino couples: Using the actor-partner interdependence model. *The Family Journal*, 25(3), 215-223.
- Taghiyar, Z., Pahlavanzade, F., & Refahi, C. (2018). Modeling of between marital commitment, lovemaking styles with marital intimacy in married couples regarding the role of sexual satisfaction as mediator. *Women and Family Studies*, 11(42), 91-104. [Persian]
- Tavakol, Z., Nikbakht Nasrabadi, A., Behboodi Moghadam, Z., Salehiniya, H., & Rezaei, E. (2017). A review of the factors associated with marital satisfaction. *Galen Medical Journal*, 6(3), 197-207.
- Walker, A. J., & Thompson, L. (1983). Intimacy and intergenerational aid and contact among mothers and daughters. *Journal of Marriage and the Family*, 45, 841-849.
- Yoo, G., & Joo, S. (2021). Love for a marriage story: The association between love and marital satisfaction in middle adulthood. *Journal of Child and Family Studies*, 1, 1-12.
- Zanganeh Motlagh, F., Bani Jamali, Sh., Ahadi, H., & Hatami, H. (2017). The effectiveness of couple therapy based on acceptance, commitment and emotion based on improving marital adjustment and commitment of couples. *The Women and Families Cultural-Educational*, 11(38), 49-70. [Persian]
- Zare, B., & Safyari Jafarabad, H. (2015). The study of marital satisfaction and its determinants on married women and men in Tehran City. *Women's Studies Sociological and Psychological*, 13(1), 111-140. [Persian]

